

UPRavno sodišče RS, Oddelek v Mariboru
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

sodišče v _____

dne

20.1.2016

Podpis pristojne sodne osebe

UPRavno sodišče
Republike Slovenije

II U 392/2014-16

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Vlasta Švagelj Gabrovec kot predsednica ter Violeta Tručl in Sonja Kočever kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: A-PROJEKT d.o.o., Vinarje 110/b, Maribor, ki jo zastopa _____, odbojnik v Šentinjju, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-85/2013/20 z dne 19. 9. 2014, izdano v zvezi z odločbo Slovenske akreditacije (v nadaljevanju organ), št. 071-0001/13-0006 z dne 11. 4. 2013 ,

na seji 20. januarja 2016

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Z v uvodu navedeno odločbo je Informacijski pooblaščenec zavrnil pritožbo tožeče stranke - družbe A-PROJEKT d.o.o., vloženo zoper odločbo Slovenske akreditacije (v nadaljevanju organ), št. 071-0001/13-0006 z dne 11. 4. 2013, s katero je ta zavrnila njeno zahtevo za posredovanje podatkov o referencah za strokovne ocenjevalce na področju hrupa, in sicer za vpogled v konkretne reference, ki se nanašajo na strokovne izkušnje, na osnovi katerih je bil podeljen status strokovnega ocenjevalca na področju hrupa za .
2. To odločbo je Informacijski pooblaščenec izdal v ponovljenem postopku, potem, ko je bila njegova prva odločitev, št. 090-85/2013/4 z dne 31. 5. 2013, s sodbo tukajšnjega sodišča, št. II U 283/2013-10 z dne 15. 1. 2014, odpravljena in zadeva vrnjena v ponovno odločanje.
3. Pooblaščenec v obrazložitvi ugotavlja, da informacije, ki jih zahteva tožeča stranka, sodijo v delovno področje organa, saj gre za podatke o ocenjevalcih, ki na podlagi pogodbenega razmerja z organom sodelujejo v postopkih akreditiranja, za katere je pristojen organ, organ pa z njimi razpolaga v materializirani obliki. Navedeni podatki torej predstavljajo informacije javnega značaja po določenih prvega odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). V nadaljevanju pooblaščenec s sklicevanjem na 3. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in 1. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1) ugotavlja, da dokumenti, ki jih zahteva prosilec, vsebujejo osebne podatke posameznikov, gre namreč za reference oziroma strokovne izkušnje ocenjevalcev v sistemu akreditiranja pri organu. Ocenjevalci so z organom v pogodbenem razmerju, dokumenti, ki so predmet presoje, pa vsebujejo podatke o doseženi izobrazbi teh posameznikov (skupaj z letnicami dosežene izobrazbe), podatke o njihovih (bivših) delodajalcih, o delu, ki so ga v preteklosti opravljali, o strokovnih tečajih, ki so se jih udeležili, o bibliografiji in podobno.
4. Pooblaščenec ne v Uredbi št. 765/2008 o akreditaciji in nadzoru trga ne v Zakonu o akreditaciji (v nadaljevanju ZAKr) ni našel ustrezne pravne podlage, ki bi dovoljevala razkritje osebnih podatkov in sicer referenc in izkušenj posameznikov, ki jih organ dobi v postopku pridobivanja novih ocenjevalcev za izvajanje ocenjevanj v sistemu akreditiranja pri organu.
5. Glede uporabe tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ pa pooblaščenec ugotavlja, da so v konkretnem primeru predmet presoje osebni podatki posameznikov, ki pri organu niso zaposleni in torej niso javni uslužbenci, ampak so z organom v pogodbenem razmerju na podlagi dogovora o sodelovanju. Pri tem pooblaščenec

ne sledi stališču Upravnega sodišča RS v sodbi II U 283/2013-10 z dne 15. 1. 2014, da je položaj zunanjih ocenjevalcev v celoti enak položaju zaposlenih pri organu – javnih uslužbencev in predvsem, da je ta vsebinska podobnost statusa zadostna zakonska podlaga za obdelavo osebnih podatkov. Po presoji pooblaščenca bi moral zakonodajalec, če bi želel v okvir proste dostopnosti vključiti pogodbeno razmerja, ki so podobna statusu javnega uslužbenca, to izrecno zapisati. Status javnega uslužbenca pa ima posameznik, ki sklene delovno razmerje v javnem sektorju, zato ta zakonski pogoj ni izpolnjen.

6. Pri tem tudi ni mogoče uporabiti določbe tretjega in četrtega odstavka 9. člena ZVOP-1, saj obdelava podatkov po tretjem odstavku 9. člena ZVOP-1 dovoljuje obdelavo osebnih podatkov, ki je nujna za sklenitev ali izpolnitev pogodbe. Obdelava osebnih podatkov je torej vezana na organ, ki je z ocenjevalci sklenil pogodbo, nikakor pa slednje ne predstavlja podlage za obdelavo osebnih podatkov z vidika razkritja in dajanja na razpolago javnosti, saj tovrstna obdelava ni nujna za sklenitev oziroma izpolnitev pogodbe, ki jo organ sklepa z ocenjevalci.
7. Prav tako ni mogoče uporabiti četrtega odstavka 9. člena ZVOP-1, saj prost dostop do zahtevanih podatkov ne predstavlja obdelave osebnih podatkov, ki bi bila nujna za delovanje organa.
8. V nadaljevanju je pooblaščenec ugotavljal še ali so zahtevane informacije povezane s porabo javnih sredstev. Ugotavlja, da podatke o porabi javnih sredstev nedvomno predstavljajo imena in priimki posameznikov, ki pogodbeno sodelujejo z organom, in s strani organa prejmejo plačilo za opravljeno ocenjevanje. Pretekle izkušnje in reference oseb pa niso v neposredni zvezi s porabo javnih sredstev. Prost dostop do vseh podatkov o referencah in bivših delodajalcih bi po oceni pooblaščenca pomenil prekomeren poseg v zasebnost teh oseb, kar bi bilo tudi v nasprotju z načelom sorazmernosti, ki ga kot temeljno načelo določa 3. člen ZVOP-1.
9. Glede vprašanja ali ocenjevalci opravljajo javno funkcijo pa pooblaščenec ugotavlja, da o pravici sklicevati se na akreditacijo in uporabljati akreditacijski znak SA odloča direktor organa ne pa ocenjevalci, zato ne moremo govoriti o tem, da ti opravljajo javno funkcijo. Ker torej zahtevani podatki predstavljajo izjemo od prostega dostopa do informacij javnega značaja po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, je pooblaščenec pritožbo tožeče stranke zavrnil.
10. Tožeča stranka v vloženi tožbi navaja, da je zaključek tožene stranke, da je razkritje zahtevanih podatkov nedopustno, napačna. Tožena stranka sredstva za plačilo opravljenih cenitev pridobiva iz državnega proračuna. Pri izvajanju svojih nalog pa ima tudi pravico do uporabe grba na pečatu, štampljki in dokumentih, zato je delo ocenjevalcev, čeprav nimajo formalnega statusa javnih uslužbencev,

po vsebini mogoče primerjati z delom v javnem sektorju. To pa kaže na to, da obdelava tovrstnih podatkov ni v nasprotju z določbami 9. člena ZVOP-1 in da ni ovire za razkritje zahtevanih podatkov v skladu z določbo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. To je tudi stališče sodišča v sodbi II U 283/2013-10 z dne 15. 1. 2014.

11. Zatrjuje, da plačilo, ki ga bodo prejeli ocenjevalci za opravljeno delo, pomeni porabo javnih sredstev. Podatek o porabi javnih sredstev pa ne pomeni samo numeričnega podatka o višini izplačila iz javne blagajne, pač pa tudi podatke o času in načinu plačila, prejemniku in podatke o zakonitosti izbire prejemnika. Med slednje pa sodijo tudi podatki o referencah prejemnika. Slovenska akreditacija svoje naloge, določene z zakonom, vrši po svojih neposredno zaposlenih in pogodbenih sodelavcih, kamor sodijo tudi ocenjevalci, to pa pomeni izvajanje javne funkcije. Zato gre tudi v obravnavani zadevi za dostop do osebnih podatkov povezanih z opravljanjem javne funkcije.
12. Tožeča stranka s sklicevanjem na drugi odstavek 6. člena ZDIJ zatrjuje, da je javni interes za preverjanje referenc ocenjevalcev v tem primeru močnejši od interesa posameznih ocenjevalcev za varovanje osebnih podatkov. Tožena stranka v izpodbijani odločbi ustrezne primerjave interesov ni opravila.
13. Tožeča stranka zatrjuje, da izpodbijana odločba nima razlogov o odločilnih dejstvih, da je dejansko stanje nepopolno ugotovljeno in materialno pravo zmotno uporabljeno. Predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in toženi stranki naloži, da v roku 15 dni od prejema te sodbe omogoči vpogled v reference, delovne izkušnje in usposobljenosti, na osnovi katerih je bil podeljen status strokovnega ocenjevalca na področju hrupa v okviru Slovenske akreditacije za osebe: [redacted]. Podrejeno predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne v nov postopek. Priglaša tudi stroške tega postopka.
14. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri svojem tolmačenju 9. člena ZVOP-1, po katerem lahko javni sektor obdeluje osebne podatke le, če za obdelavo oziroma razkritje osebnih podatkov obstaja izrecna zakonska podlaga. V konkretnem primeru ocenjevalci niso javni uslužbenci, kar pomeni, da tretji odstavek 6. člena ZDIJZ ne more predstavljati ustrezne zakonske podlage za obdelavo podatkov. Pri obdelavi osebnih podatkov je namreč široka razlaga zakonskih določb nedopustna, saj mora biti posameznik vnaprej seznanjen, kdo vse bo njegove osebne podatke obdeloval, katere osebne podatke in za kakšen namen. Gre za tako imenovano pričakovano zasebnost, ki izhaja iz načela zakonitosti in poštenosti. Pri tem se tožena stranka sklicuje tudi na drugi odstavek 38. člena Ustave RS.

15. Tožena stranka vztraja tudi pri stališču, da podatek o preteklih izkušnjah in referencah teh oseb ni v neposredni zvezi s podatki o porabi javnih sredstev. Po oceni tožene stranke ni nobene pravne podlage za tako široko razlago določbe tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ in bi takšna razlaga pomenila prekomeren poseg v zasebnost teh oseb, kar bi bilo v nasprotju tudi z načelom sorazmernosti, kot ga določa 3. člen ZVOP-1. Tožena stranka se je v praksi že večkrat postavila na stališče, da v okvir podatkov o porabi javnih sredstev sodi podatek o višini javnih sredstev, kdo jih je prejel in zakaj. Vztraja tudi pri stališču, da ocenjevalci ne izvajajo javne funkcije, saj odloča o zadevah direktor organa. Glede očitka tožeče stranke, da tožena stranka ni izvedla testa interesa javnosti in s tem ustrezne primerjave interesov, pa se tožena stranka sklicuje na 21. člen ZDIJZ. Tožena stranka predlaga, da sodišče tožbo zavrne.
16. Odgovor na tožbo je vložila tudi Slovenska akreditacija, ki nastopa v tem upravnem sporu kot prizadeta stranka v smislu 3. alinee 16. člena v zvezi s prvim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Navaja, da je razen slovenske zakonodaje pri tem treba upoštevati tudi Uredbo št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. 7. 2008 (v nadaljevanju Uredba), ki določa, da nacionalni akreditacijski organ deluje skladno z merili, navedenimi v ustreznem harmoniziranem standardu. Tako stranki z interesom okvire delovanja določa, poleg veljavne slovenske zakonodaje iz področja akreditiranja, tudi zgoraj navedena Uredba, Standard SIST EN ISO/IEC 17.011:2004 Splošne zahteve za akreditirane organe, ki akreditirajo organe za ugotavljanje skladnosti in vsa druga pravila EA (Evropske organizacije za akreditacijo). Določba 7.5.4 navedenega evropskega standarda določa, da mora akreditacijski organ, torej stranka z interesom, organ za ugotavljanje skladnosti (to je tožečo stranko) obvestiti o imenih članov ocenjevalne skupine in organizaciji, ki ji pripadajo, dovolj časa vnaprej, da organ za ugotavljanje skladnosti lahko ugovarja imenovanju določenega ocenjevalca ali strokovnjaka. Navedeno pomeni, da mora stranka z interesom organu za ugotavljanje skladnosti posredovati ime in priimek ocenjevalne komisije in njihovo trenutno zaposlitev. Če bi stranka z interesom kršila določbe harmoniziranega standarda, bi pod vprašaj postavila svojo usposobljenost kot nacionalnega akreditacijskega organa v razmerju do navedenega standarda.
17. Prizadeta stranka se strinja s stališčem tožene stranke, da ocenjevalci niso javni uslužbenci v smislu Zakona o javnih uslužbencih (v nadaljevanju ZJU), zato zanje določba tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ ne velja. Če bi zakonodajalec to želel, bi to v zakon tudi zapisal.
18. Prizadeta stranka je tudi mnenja, da ocenjevalci nimajo statusa javnega

funkcionarja. Navaja še, da se postopki akreditiranja financirajo v celoti iz plačil strank, kar izhaja iz cenika, in tako ne gre za plačilo iz državnega proračuna. Zato ni mogoče govoriti o porabi javnih sredstev. Predlaga, da sodišče sodbo zavrne kot neutemeljeno, priglaja pa tudi stroške postopka.

19. Tožeča stranka vztraja pri svojih stališčih tudi v pripravljalnih vlogah in zavrača tako navedbe tožene kot prizadete stranke v odgovoru na tožbo.
20. Tožba ni utemeljena.
21. Z ZDIJZ je urejen postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (prvi odstavek 1. člena ZDIJZ). Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ).
22. Z ZDIJZ je torej prost dostop do informacij javnega značaja pod z zakonom določenimi pogoji omogočen vsakomur in ni potrebno, da prosilec izkazuje pravni interes. To je v skladu z namenom zakona, ki je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov, ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (2. člen ZDIJZ).
23. Informacija javnega značaja je informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb (prvi odstavek 4. člena ZDIJZ).
24. V predmetni zadevi ni sporno, da so informacije, ki jih zahteva tožeča stranka, informacije javnega značaja, saj gre za informacije, ki izvirajo iz delovnega področja organa in organ z njimi razpolaga v obliki dokumentov, torej v materializirani obliki.
25. Izjeme, kjer dostop do informacij javnega značaja ni mogoč, določa 6. člen ZDIJZ. Za predmetno zadevo je relevantna 3. točka 6. člena, to je, če gre za osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
26. Kaj je osebni podatek, določa ZVOP-1 v 1. točki 6. člena. Osebni podatek, je katerikoli podatek, ki se nanaša na posameznika, ne glede na obliko, v kateri je izražen. Posameznik je določena ali določljiva fizična oseba, na katero se nanaša osebni podatek (2. točka 6. člena ZVOP-1).

27. Predmet obravnavane zadeve so podatki o referencah za poimensko navedene strokovne ocenjevalce na področju hrupa pri Slovenski akreditaciji, ki se nanašajo na strokovne izkušnje, na osnovi katerih jim je bil podeljen status strokovnega ocenjevalca na tem področju. Zahtevani podatki se torej nanašajo na v zahtevi navedene posameznike, kar pomeni, da gre za osebne podatke.
28. Obdelava osebnih podatkov pomeni kakršnokoli delovanje ali niz delovanj, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki, ki so avtomatizirano obdelani ali ki so pri ročni obdelavi del zbirke osebnih podatkov ali so namenjeni vključitvi v zbirko osebnih podatkov, zlasti zbiranje, pridobivanje, vpis, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklicanje, vpogled, uporaba, razkritje s prenosom, sporočanje, širjenje ali drugo dajanje na razpolago, razvrstitev ali povezovanje, blokiranje, anonimiziranje, izbris ali uničenje; obdelava je lahko ročna ali avtomatizirana (3. točka 6. člena ZVOP-1).
29. Osebni podatki se lahko obdelujejo le, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon ali če je za obdelavo določenih osebnih podatkov podana osebna privolitve posameznika (prvi odstavek 8. člena ZVOP-1). Namen obdelave osebnih podatkov mora biti določen v zakonu, v primeru obdelave na podlagi osebne privolitve posameznika pa mora biti posameznik predhodno pisno ali na drug ustrezen način seznanjen z namenom obdelave osebnih podatkov (drugi odstavek 8. člena ZVOP-1).
30. Osebni podatki v javnem sektorju se lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon. Z zakonom se lahko določi, da se določeni osebni podatki obdelujejo le na podlagi osebne privolitve posameznika (prvi odstavek 9. člena ZVOP-1).
31. Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko v javnem sektorju obdelujejo osebni podatki posameznikov, ki so z javnim sektorjem sklenili pogodbo ali pa so na podlagi pobude posameznika z njim v fazi pogajanj za sklenitev pogodbe, če je obdelava osebnih podatkov potrebna in primerna za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe (tretji odstavek 9. člena ZVOP-1). Ne glede na prvi odstavek 9. člena ZVOP-1 se lahko v javnem sektorju izjemoma obdelujejo tisti osebni podatki, ki so nujni za izvrševanje zakonitih pristojnosti, nalog ali obveznosti javnega sektorja, če se s to obdelavo ne poseže v upravičen interes posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo (četrti odstavek 9. člena ZVOP-1).
32. Po presoji sodišča zgoraj navedene določbe predstavljajo pravno podlago, na osnovi katere lahko prizadeta stranka Slovenska akreditacija obdeluje, to je pridobiva in hrani, podatke o strokovni usposobljenosti tistih posameznikov, ki na pogodbeni podlagi z njo sodelujejo kot ocenjevalci za posamezna strokovna

področja. Ti podatki so namreč potrebni za sklenitev in izpolnjevanje pogodbe o sodelovanju v postopkih akreditiranja (glej tretji odstavek 9. člena ZVOP-1), to pa Slovenski akreditaciji omogoča izvrševanje nalog, za katere je ustanovljena in jih določa 3. člen ZAKr (glej četrti odstavek 9. člena ZVOP-1). S tem pa je določen namen obdelave osebnih podatkov (drugi odstavek 8. člena ZVOP-1).

33. 9. člen ZVOP-1 torej predstavlja podlago za to, da Slovenska akreditacija zakonito obdeluje osebne podatke svojih pogodbenih sodelavcev, to pa še ne pomeni, da so vsi ti podatki tudi prosto dostopni kot informacija javnega značaja po ZDIJZ.
34. Pri odgovoru na to vprašanje je treba izhajati iz drugega in tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določata primere, v katerih se ne glede na obstoj izjem od dostopa do informacij javnega značaja iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, dostop do zahtevane informacije javnega značaja dovoli.
35. Po prvi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ se ne glede na prvi odstavek 6. člena ZDIJZ dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca (razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka tega zakona, ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače, za kar pa ne gre v tem primeru) ter po drugi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, če gre za podatke glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali podatke iz varnostnega poročila in druge podatke, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja.
36. Za odločitev v predmetni zadevi je treba odgovoriti na vprašanje v zvezi s prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej ali gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca.
37. Sodišče pritruje toženi stranki glede razlage pojma *poraba javnih sredstev*. Kot izhaja iz določbe, gre za podatke o *porabi javnih sredstev*, kar pomeni, da gre za podatke o izplačilu zneska sredstev (v predmetni zadevi je podatek, komu se izplača, tožeči stranki znan). Ta podatek ni predmet obravnavane zahteve za dostop do informacij javnega značaja. Po presoji sodišča pa citirane zakonske določbe ni mogoče razlagati tako široko, kot se zavzema tožeča stranka, da sem sodijo katerikoli (osebni) podatki, ki se nanašajo na prejemnika javnih sredstev, če so vplivali na izbiro te osebe, da (pogodbeno) sodeluje v postopku. Gre za izjemo, ki omogoča pridobitev določenih podatkov, ki sicer sodijo v kategorijo po posebnem predpisu varovanih osebnih podatkov, zato je treba to izjemo tolmačiti

restriktivno. Osebni podatek, ki se obdeluje, mora biti za namen, za katerega se obdeluje, primeren in ustrezen, kot nalaga načelo sorazmernosti iz 3. člena ZVOP-1. Podatki o referencah strokovnih ocenjevalcev pa niso potrebni za obdelavo podatka o porabi javnih sredstev.

38. Sodišče se strinja tudi s stališčem tožene stranke, da ocenjevalci ne opravljajo javne funkcije in v skladu z drugim odstavkom 71. člena ZUS-1 povzema obrazložitev iz izpodbijane odločbe v zvezi s tem. Dodaja, da se pojem javne funkcije nanaša le na tiste osebe, ki so funkcionarji v državnih organih (npr. poslanci, ministri, sodniki ...), ocenjevalci pa so znanstveniki z določenega področja, ki v postopku akreditacije dajo svojo strokovno oceno. Ocenjevalci torej ne opravljajo javne funkcije, ampak dajejo strokovna mnenja oziroma ocene, zato sodišče glede tega nasprotné tožbene navedbe zavrača. (Primerjaj tudi s sodbo Upravnega sodišča RS, št. I U 2187/2011 z dne 19. 9. 2012).
39. Glede tretje okoliščine iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki omogoča dostop do informacije javnega značaja kljub obstoju izjeme iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, to je če gre za podatke povezane z delovnim razmerjem javnega uslužbenca, pa sodišče ugotavlja, da ocenjevalci niso javni uslužbenci, saj niso v delovnem razmerju z organom. Po 1. členu ZJU so namreč javni uslužbenci tisti, ki sklenejo delovno razmerje v javnem sektorju, to pa ocenjevalci niso. Določba prve alineje tretjega odstavka 6. člena določno opredeljuje izjeme, ki ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, omogočajo dostop do informacij javnega značaja, to pa so (razen že zgoraj obrazloženega) tudi podatki povezani z delovnim razmerjem javnega uslužbenca. Zakonska določba je torej že ob uporabi jezikovne razlage jasna in določno opredeljuje podatke povezane z opravljanjem *delovnega razmerja javnega uslužbenca*. Ker osebe, na katere se zahtevani podatki nanašajo, nimajo položaja javnega uslužbenca, te določbe ni mogoče uporabiti.
40. K zgoraj navedenemu sodišče dodaja, da je sicer v sodbi št. II U 283/2013-10 z dne 15. 1. 2014 zavzelo drugačno stališče, vendar je v ponovljenem postopku po ponovni proučitvi zadeve in glede na v ponovljenem postopku postavljena izhodišča, od v citirani sodbi podane obrazložitve in posledično odločitve odstopilo iz razlogov, ki so navedeni v tej sodbi.
41. Tožeča stranka se v tožbi sklicuje tudi na javni interes za razkritje zahtevanih podatkov, za katerega zatrjuje, da je močnejši od interesa ocenjevalcev za varovanje teh podatkov. Drugi odstavek 6. člena ZDIJZ določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši do javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa zahtevane informacije, razen v primerih, ko gre za tajne, davčne ali zaupne podatke, ki pa niso predmet te zadeve.

42. Postopek tehtanja interesa javnosti za razkritje podatka, za katerega je sicer podana ena od izjem za nerazkritje po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, z interesom javnosti ali drugih oseb za omejitve dostopa do zahtevane informacije, določa 21. člen ZDIJZ. Iz tega izhaja, da o tem odloča pristojni organ (v konkretnem primeru je to po četrti alineji drugega odstavka 21. člena ZDIJZ organ oziroma Slovenska akreditacija) na zahtevo prosilca ali če predstojnik ali uradna oseba oceni, da je treba uporabiti to določbo. Test interesov za razkritje podatkov se torej ne opravi po uradni dolžnosti, ampak je to stvar diskrecijske presoje predstojnika oziroma uradne osebe oziroma se opravi na zahtevo prosilca.
43. Tožeča stranka se ne v zahtevi ne v pritožbi zoper odločitev organa ni sklicevala na prevladujoč interes javnosti za razkritje v skladu z drugim odstavkom 6. člena ZDIJZ. Prvič se je na to sklicevala v tožbi, vloženi 28. 6. 2013, ki se je obravnavala pri tukajšnjem sodišču pod št. II U 283/2013, in ponovno v tožbi, ki se obravnava v tej zadevi. Ker se torej na to ni sklicevala ne v postopku pred organom ne v postopku pred pooblaščenko, gre za nedopustno tožbeno novoto (tretji odstavek 20. člena ZUS-1). Tožeča stranka je imela namreč možnost na to sklicevati se v dosedanem postopku pred sprožitvijo upravnega spora.
44. K zgoraj navedenemu pa sodišče še dodaja, da na odločitev v predmetni zadevi ne vplivajo razmerje med tožečo stranko kot organom za ugotavljanje skladnosti in Slovensko akreditacijo kot nacionalno akreditacijsko službo ter obveznosti, ki jih imata v tem razmerju ena do druge. To je namreč stvar akreditacijskega postopka, ki ga omenjena uredita z medsebojno pogodbo (tretji odstavek 6. člena ZAKr), ta vprašanja pa ureja tudi Uredba št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. 7. 2008 in Standard SIST EN ISO/IEC 17.011:2004. Predmet tega upravnega spora pa je zahteva za dostop do informacij javnega značaja, vložena na podlagi ZDIJZ, po katerem je medsebojni odnos prosilca in zavezanca za dostop do informacij javnega značaja irelevanten.
45. Iz zgoraj navedenih razlogov sodišče tožbenim ugovorom o tem, da odločitev ni v zadostni meri obrazložena, da je dejansko stanje nepopolno ugotovljeno in da je materialno pravo zmotno uporabljeno ne sledi. Izpodbijani akt je po presoji sodišča pravilen in na zakonu utemeljen, zato je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).
46. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, je o stroških tožeče stranke odločilo v skladu s četrtim odstavkom 25. člena ZUS-1, po katerem, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.
47. Stroške pa je v predmetni zadevi priglasila tudi Slovenska akreditacija, ki v tem postopku sodeluje po prvem odstavku 19. člena ZUS-1. V tem postopku je

sodelovala na strani tožene stranke, saj se je zavzemala za zavrnitev tožbe. Po prvem odstavku 154. člena Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP), katerega je treba uporabiti v skladu z 22. členom ZUS-1 mora stranka, ki v postopku ne uspe, nasprotni stranki in njenemu intervenientu povrniti stroške. Pri tem pa je treba upoštevati tudi prvi odstavek 155. člena ZPP, po katerem se stranki vrnejo le potrebni stroški. Stroški za posamezno vlogo pa so potrebni, če so v vlogi navedbe, ki so pomembne za razjasnitev zadeve ali vplivajo na odločitev sodišča. Po presoji sodišča prizadeta stranka takšnih navedb v odgovoru na tožbo ne navaja. V odgovoru na tožbo se namreč sklicuje na akreditacijski postopek in vlogo akreditacijskega organa in organa za ugotavljanje skladnosti v njem, kar pa na odločitev, ki temelji na ZDIJZ, kot je že zgoraj obrazloženo, ne vpliva. V ostalem pa prizadeta stranka povzema navedbe tožene stranke. Po obrazloženem prizadeta stranka do povrnitve stroškov ni upravičena.

48. Glede na to je sodišče o stroških odločilo, kot izhaja iz II. točke izreka te sodbe.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 20. januar 2016

Predsednica senata:

Vlasta Švagelj Gabrovec, l. r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: *Švagelj*